

[Domovská Stránka](#) > ... > [Súdne Konania](#) > [Občianskoprávne Veci](#) > [Vykonávanie Dôkazov](#) > [Italy](#)

Vykonávanie dôkazov

Autor obsahu

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Taliansko

1 Dôkazné bremeno

1.1 Aké sú pravidlá týkajúce sa dôkazného bremena?

Dôkazné bremeno sa riadi zásadami stanovenými v článku 2697 Občianskeho zákonníka, v ktorom sa uvádza, že: „osoby, ktoré chcú vymáhať právo na súde, poskytnú dôkazy o skutočnostiach podporujúce daný nárok. Účastník konania, ktorý napadne platnosť týchto skutočností alebo tvrdí, že právo sa zmenilo alebo je vyčerpané, poskytne dôkazy o skutočnostiach podporujúcich túto námietku.“

Vo všeobecnosti teda platí, že každý, kto chce využiť konkrétne právne úkony, musí poskytnúť dôkazy o skutočnostiach podporujúcich daný nárok. Napríklad navrhovateľ, ktorý chce vymôcť platbu splatnú na základe zmluvy, musí preukázať existenciu, platnosť a uplynutie lehôt zmluvy. Odporca, ktorý chce platbu odmietnuť, musí preukázať skutočnosti týkajúce sa zmeny, premlčania alebo uplynutia, ktoré predložil vo svojej námietke, napríklad že platba sa už uskutočnila, dlh bol vyrovnaný alebo že voči odporcovi existuje vyšší dlh.

Ak navrhovateľ nie je schopný podložiť svoj nárok, návrh sa zamietne bez ohľadu na to, či odporca predloží na obranu podporné dôkazy alebo argumenty. Rovnaké pravidlo platí aj pre odporcu, ktorý následne podá protinávrh proti navrhovateľovi (*domanda riconvenzionale*).

Podľa článku 2698 Občianskeho zákonníka sú neplatné všetky dohody o prevode alebo zmene dôkazného bremena týkajúce sa neodňateľného práva alebo dohody, ktoré niektorému z účastníkov konania príliš sťažujú uplatňovanie jeho práv.

Nedostatočné dôkazy ohrozujú argumentáciu účastníka konania – navrhovateľa alebo odporcu –, ktorý má preukázať alebo vyvrátiť skutočnosti, lebo nedostatočný dôkaz sa považuje za rovnocenný so žiadnym dôkazom.

1.2 Existujú pravidlá, ktoré vylučujú určité skutočnosti z dôkazného bremena? V ktorých prípadoch? Je možné predložiť dôkazy s cieľom dokázať, že konkrétne právne domnienky sú neplatné?

Dôkazné bremeno sa neuplatňuje v týchto prípadoch:

- v prípade „domnienok“, teda keď sa samotným zákonom určuje dôkazná hodnota určitých skutočností alebo sa súdu umožňuje vyvodiť závery o neznámej skutočnosti zo známej skutočnosti (článok 2727 Občianskeho zákonníka).

Domnienky sa delia na:

– právne domnienky stanovené zákonom, ktoré môžu byť vyvrátiteľné (*iuris tantum*), čo znamená, že môžu byť zamietnuté, ak sa preukáže opak, alebo nevyvrátiteľné (*iuris et de iure*), čo znamená, že nemôžu byť zamietnuté na základe predloženia dôkazov o opaku na súde,

– jednoduché domnienky: ponechávajú sa na dôkladné posúdenie súdom, ktorý má pripustiť len vážne, presné a

konzistentné domnienky. Navyše skutočnosti, v súvislosti s ktorými sa v zákone nepovoľujú svedecké dôkazy, nemôžu byť uznané ako jednoduché domnienky (článok 2729 Občianskeho zákonníka);

- všeobecne známe skutočnosti (*fatti notori*), t. j. skutočnosti, ktoré sú všeobecne známe v čase a na mieste vydania rozhodnutia a ktoré nemožno spochybníť (článok 115 Občianskeho súdneho poriadku);
- nesporné alebo uznané skutočnosti, t. j. skutočnosti, ktoré uviedli obe strany alebo ktoré uznal – aj na základe tichého súhlasu – účastník konania, ktorý by mohol mať záujem na ich spochybnení, za predpokladu, že sa tento účastník konania dostavil na súd (článok 115 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

1.3 Do akej miery musí byť súd presvedčený o určitej skutočnosti, aby na jej základe rozhodol?

Rozhodnutie súdu uznať nárok alebo akúkoľvek námietku voči nemu musí byť založené výlučne na plne preukázaných skutočnostiach, a to priamo alebo prostredníctvom domnienky. V občianskoprávných žalobách musí súd na základe dôkazov, ktoré mu boli predložené, dospieť k záveru, že skutočnosť je pravdepodobnejšia než jej opak.

Rozsudok súdu nemôže byť založený na nepreukázaných skutočnostiach, aj keď sú vierohodné (článok 115 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

2 Získavanie dôkazov

2.1 Vyžaduje si získavanie dôkazov vždy podanie strany alebo môže sudca v určitých prípadoch získať dôkazy aj z vlastnej iniciatívy?

V talianskom právnom systéme sa vykonávanie dôkazov riadi zásadou, že rozsah konania určujú účastníci konania (*principio dispositivo*), stanovenej v článku 115 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorej súd musí založiť svoj rozsudok na dôkazoch predložených účastníkmi konania „s výnimkou situácií stanovených v zákone“.

V týchto častiach Občianskeho súdneho poriadku sú však uvedené niektoré výnimky z tohto pravidla:

- článok 117: umožňuje neoficiálny výsluch účastníkov konania,
- článok 118: umožňuje nariadenie ohliadky osôb a predmetov,
- články 61 a 191: umožňujú súdu vyžiadať si znalecký posudok,
- článok 257: umožňuje súdu predvolať svedka, ktorého spomenul iný svedok,
- článok 281b, v ktorom sa umožňuje všeobecnému súdu (*tribunale*) so samosudcom nariadiť získanie svedeckých dôkazov, ak účastníci konania pri dokazovaní skutočností spomenú osoby, ktoré sa zdajú byť oboznámené so skutočnosťami.

V pracovnoprávných sporoch sa v poriadku sudcom zverujú ďalšie právomoci, a to konkrétne:

- článok 420: umožňuje voľný výsluch účastníkov konania počas prejednávania veci,
- článok 421: umožňuje súdu kedykoľvek z vlastného podnetu nariadiť prijatie akéhokoľvek druhu dôkazu, s výnimkou „rozhodujúcej prísahy“ (*giuramento decisorio*), aj nad rámec hraníc stanovených v Občianskom zákonníku. Táto právomoc sa nesmie uplatňovať na preukázanie skutočností, ktoré účastníci konania nepredložili v lehote stanovenej zákonom. V prípade, že sa pripustí dôkaz z vlastnej iniciatívy, majú účastníci konania právo predložiť dôkaz o opaku.

V prípadoch týkajúcich sa osôb, maloletých osôb a rodín sa v článku 473a ods. 2 stanovuje, že súd môže nariadiť pripustenie dôkazu nad rámec hraníc prípustnosti podľa občianskeho zákonníka v súlade so zásadou kontradiktórnosti a právom na predloženie dôkazu o opaku. Súd môže nariadiť preskúmanie majetku vrátane policajného vyšetrovania.

2.2 Aké kroky budú nasledovať v prípade, ak súd schváli žiadosť strany týkajúcu sa získania dôkazov?

Ak účastník konania požaduje dôkaz o skutočnostiach, druhý účastník konania môže požadovať dôkaz o opaku za predpokladu, že návrhy boli predložené v zákonom stanovených lehotách. Súd vyhovie obom návrhom, ak má

dôvod domnievať sa, že predložené skutočnosti budú relevantné na účely vynesenia rozsudku.

Ak súd prijme dôkaz, pristúpi k jeho preskúmaniu.

Po získaní dôkazov súd rozhodne o veci.

2.3 V ktorých prípadoch môže súd zamietnuť žiadosť strany o získanie dôkazov?

Súd zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ak by bol dôkaz bezcenný alebo neprípustný podľa zákona (napríklad ak sa podáva návrh založený len na svedeckých výpovediach v súvislosti so zmluvou, ktorá sa podľa zákona vyžaduje v písomnej forme) alebo ak by skutočnosti, na ktoré sa návrh vzťahuje, boli na účely rozsudku irelevantné (napríklad svedectvo týkajúce sa skutočnosti, ktorá nesúvisí s predmetom sporu). Súd môže tiež vylúčiť presvedčivé dôkazy o skutočnostiach, ktoré už boli dostatočne podložené.

2.4 Aké rôzne dôkazné prostriedky existujú?

Talianske právo rozlišuje medzi listinnými a nelistinnými dôkazmi.

Medzi listinné dôkazy patria:

- verejné dokumenty (článok 2699 a nasl. Občianskeho zákonníka),
- súkromné dokumenty (článok 2702 a nasl. Občianskeho zákonníka),
- telegramy (článok 2705 a nasl. Občianskeho zákonníka),
- spisy a záznamy vnútroštátnych orgánov (článok 2707 Občianskeho zákonníka),
- účtovné záznamy podnikov (článok 2709 Občianskeho zákonníka),
- mechanicky vytvorené kópie (článok 2712 Občianskeho zákonníka),
- kópie dokumentov a zmlúv (článok 2714 a nasl. Občianskeho zákonníka).

Medzi nelistinné dôkazy patria:

- svedecké výpovede (článok 2721 a nasl. Občianskeho zákonníka),
- priznania (článok 2730 a nasl. Občianskeho zákonníka),
- čestné vyhlásenia (článok 2736 a nasl. Občianskeho zákonníka),
- ohliadky (článok 258 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku).

Využívajú sa aj znalecké posudky, ktoré súdu poskytujú chýbajúce technické informácie.

2.5 Aké sú spôsoby získania dôkazov od svedkov a líšia sa tieto spôsoby od spôsobov, ktoré sa využívajú na získanie dôkazov od svedkov – znalcov? Aké sú pravidlá týkajúce sa predkladania písomných dôkazov a znaleckých správ / posudkov?

Svedecké výpovede prijíma súd (článok 245 Občianskeho súdneho poriadku). Svedok sa na základe príkazu súdu musí dostaviť na súd a poskytnúť dôkazy pod hrozbou donucovacích opatrení a pokuty, ak sa nedostaví.

Súd stanoví miesto, čas a spôsob získania dôkazu. Na návrh dotknutého účastníka konania doručí súdny úradník svedkovi predvolanie. Svedok prečíta záväzok hovoriť pravdu a potom ho vypočúva sudca – účastníci konania nesmú priamo vypočúvať svedkov.

Znalcov vymenúva súd, ktorý im kladie otázky a predvoláva ich na pojednávanie a aby poskytli čestné vyhlásenie. Nedávno sa zaviedla možnosť, aby znalcovia posielali digitálne podpísané čestné vyhlásenie, čím sa vyhnú povinnosti dostaviť sa na pojednávanie (článok 193 Občianskeho súdneho poriadku).

Znalci spravidla pripravia písomný posudok, ale súd im takisto môže nariadiť dostaviť sa pred súd a vypočuť ich ústne na pojednávaní (článok 195 Občianskeho súdneho poriadku).

Písomné dôkazy tvoria súčasť konania po ich zaradení do spisu účastníka konania v čase, keď sa prvýkrát objavia, alebo neskôr, v súlade s lehotami stanovenými v zákone.

2.6 Majú niektoré dôkazné prostriedky väčšiu dôkaznú silu ako ostatné?

V Taliansku sa rozlišuje medzi dôkazmi, ktoré môže súd voľne posudzovať, a právnymi dôkazmi. Právne dôkazy majú prednosť pred všetkými ostatnými formami dôkazov. Právne dôkazy zahŕňajú verejné dokumenty, čestné vyhlásenia a priznania.

Verejné dokumenty (článok 2699 a nasl. Občianskeho zákonníka) sú dokumenty, ktoré s požadovanými formalitami vyhotovil notár (*notaio*) alebo iný verejný úradník oprávnený potvrdiť verejný charakter dokumentov v mieste, kde boli vyhotovené. Verejné dokumenty majú plnú dôkaznú hodnotu, pokiaľ sa nepreukáže, že sú falošné. S výnimkou tejto námietky predstavujú absolútny a bezpodmienečný dôkaz o skutočnostiach, ktoré verejný úradník osvedčuje, že ich osobne vyhotovil alebo ktoré sa uskutočnili v jeho prítomnosti. Pravdivosť vyhlásení, ktoré účastníci konania uviedli vo verejných dokumentoch, však súd môže voľne posudzovať (to znamená, že iným dôkazom nemožno dokázať, že sa vyhlásenie neurobilo, ale môže sa dokázať, že jeho obsah je nepravdivý).

1. Priznanie (článok 2730 Občianskeho zákonníka) je vyhlásenie, ktoré urobí jeden z účastníkov konania, ktorým dosvedčí pravdivosť skutočností, ktoré sú preňho nepriaznivé, v prospech druhého účastníka konania.

Prísaha (článok 2736 Občianskeho zákonníka) je čestné vyhlásenie účastníka konania o pravdivosti skutočnosti. Môže sa vykonať na žiadosť druhého účastníka konania s cieľom ovplyvniť rozhodnutie alebo na žiadosť súdu, ak je skutočnosť preukázaná len čiastočne alebo ak hospodársku hodnotu veci nemožno zistiť inak. V praxi sa používa veľmi zriedkavo.

2. Navyše nevyvrátiteľné domnienky (*presunzioni iuris et de iure*) (článok 2727 Občianskeho zákonníka) sú ešte účinnejšie, keďže dôkazy o opaku nie sú pri nich prípustné.

2.7 Sú niektoré spôsoby dokazovania v záujme preukázania určitých skutočností povinné?

Právnymi predpismi sa vyžaduje, aby sa určité skutočnosti dokazovali len prostredníctvom osobitných foriem dôkazov. V niektorých prípadoch sú to verejné dokumenty, v ďalších písomné dokumenty, ktoré môžu byť verejné alebo súkromné.

2.8 Sú svedkovia podľa zákona povinní svedčiť?

Svedkovia sú povinní vypovedať, pričom v prípade odmietnutia výpovede, poskytnutia nepravdivej výpovede alebo zatajenia dôkazov hrozia trestnoprávne dôsledky (článok 372 Trestného poriadku), pokiaľ zákon neustanovuje inak. Niektoré osoby majú výnimku z povinnosti vypovedať a majú možnosť nevypovedať.

2.9 V akých prípadoch môžu odmietnuť vypovedať?

V prípadoch stanovených v Trestnom poriadku, na ktoré odkazuje Občiansky súdny poriadok: vzťahuje sa to na osoby, ktoré môžu odmietnuť vypovedať, pretože sú viazané služobným tajomstvom, úradným tajomstvom alebo štátnym tajomstvom.

2.10 Možno osobu, ktorá odmieta svedčiť, sankcionovať alebo prinútiť vypovedať?

Podľa článku 256 Občianskeho súdneho poriadku svedka, ktorý pred súdom odmietne vypovedať bez riadneho odôvodnenia alebo v prípade ktorého existuje dôvodné podozrenie, že poskytuje falošnú výpoveď alebo zamlčiava dôkazy, súd nahlási prokurátorovi zaslaním kópie zápisnice z pojednávania.

Ak sa navyše svedok nedostaví, v článku 255 Občianskeho súdneho poriadku sa súdu poskytuje právomoc nariadiť, aby polícia predviedla svedka na súd násilím, a uložiť pokutu.

2.11 Existujú osoby, od ktorých nemožno získať svedeckú výpoveď?

Dôkazy nemôžu poskytnúť osoby, ktoré majú osobný záujem na skutkovom stave veci, a to aj v prípade, že sa oficiálne nezapojili do konania ako účastníci konania (článok 246 Občianskeho súdneho poriadku).

2.12 Aká je úloha sudcu a strán pri vypočúvaní svedka? Za akých podmienok môže byť svedok vypočutý prostredníctvom videokonferencie alebo iných technických prostriedkov?

Sudca vypočúva svedka tak, že mu kladie priame otázky týkajúce sa skutočností uznaných ako relevantné pre konanie a akékoľvek otázky o tých istých skutočnostiach, o ktoré požiadali právnici účastníkov konania počas výsluchu.

Hoci sa videokonferencia v Občianskom súdnom poriadku výslovne neuvádza, nie je vylúčená. V článku 202 Občianskeho súdneho poriadku sa stanovuje, že ak vyšetrujúci sudca nariadi vykonanie dôkazov, musí stanoviť čas, miesto a prostriedky výkonu týchto dôkazov.

Nedávno sa do talianskeho práva zaviedla možnosť uskutočňovať za určitých podmienok pojednávania prostredníctvom audiovizuálneho spojenia na diaľku (článok 127a Občianskeho súdneho poriadku). V talianskych občianskych súdnych konaniach môže sudca nariadiť pojednávanie prostredníctvom audiovizuálneho spojenia na diaľku, na ktorom budú prítomní len obhajca, účastníci konania, verejná prokuratúra a pomocní členovia súdu. Ak však majú byť vypočutí svedkovia, musia sa na súd dostaviť osobne.

Ak má v zahraničných konaniach zahraničný súd právomoc priameho výkonu dôkazov, môže svedka vypočuť prostredníctvom videokonferencie, ak to umožňuje procesné právo daného súdu. Ak dôkazy vykonáva taliansky súd, svedok sa musí na súd dostaviť osobne, keďže talianske právo neumožňuje svedeckú výpoveď prostredníctvom videokonferencie. Dožadujúci zahraničný súd sa môže na základe povolenia zúčastniť výkonu dôkazov, a to aj prostredníctvom videokonferencie.

3 Hodnotenie dôkazov

3.1 Podlieha súd obmedzeniam pri vydaní rozsudku v prípade, ak účastník nezískal dôkazy zákonným spôsobom?

Súd neberie do úvahy dôkazy, ktoré neboli formálne predložené a prijaté.

V občianskych súdnych konaniach sa nezákonne získané dokumenty bežne pripúšťajú s výnimkou prípadov, keď sa v právnych predpisoch stanovuje inak. Na trestnú zodpovednosť účastníka konania, ktorý sa s cieľom získať dokument dopustil trestného činu, to nemá vplyv.

3.2 Bude sa moja vlastná výpoveď považovať za dôkaz v prípade, ak som účastníkom konania?

Žiadne vyhlásenie poskytnuté účastníkom konania, ktoré je v jeho prospech, sa nepočíta ako dôkaz. Priznanie (teda s negatívnymi konotáciami) vykonané počas formálneho vypočutia sa však bude počítať ako negatívny dôkaz voči účastníkovi konania, ktorý ho vykonal. Vyhlásenia, ktoré sú nepriaznivé voči účastníkovi konania, ktorý ich urobil, sú relevantné aj v prípade, že boli urobené mimo konania, napríklad v liste.

4 Uviedol tento členský štát v súlade s článkom 2 ods. 1 nariadenia o vykonávaní dôkazov iné orgány príslušné na vykonávanie dôkazov na účely súdneho konania v občianskych alebo obchodných veciach podľa tohto nariadenia? Ak áno, v akých konaniach sú oprávnené vykonávať dôkazy? Môžu len dožiadať o vykonanie dôkazov alebo môžu takisto pomáhať pri vykonávaní dôkazov na základe dožiadania od iného členského štátu? Pozri aj informovanie podľa článku 2 ods. 1 nariadenia o vykonávaní dôkazov

Taliansko neuznáva žiadny iný orgán okrem súdu.

Posledná aktualizácia: 05/01/2026

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzií na tejto webovej lokalite spravujú príslušné kontaktné body EJS. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré

neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska justičná sieť pre občianske a obchodné veci ani Európska komisia nenesú žiadnu zodpovednosť ani inak neručia za informácie alebo údaje, ktoré tento dokument obsahuje alebo na ktoré odkazuje. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.